

Sonsuz Uykudan

– zkry06 · 26 Aralık 2013

Yine kış geldi havalar çok soğuyor.
Uyan anam uyan sen sonsuz uykudan...
Üstüne lapa lapa karlar yağıyor.
Uyan anam uyan sen sonsuz uykudan...

Bu nasıl bir uykudur uykuya doyman ?
Bağırsak çağırsak sesimizi duyman.
Gözde fer kalmadı ayakta derman.
Uyan anam uyan sen sonsuz uykudan...

Dün gerçektin anam bugün yalan oldun.
Gonca güldün ne tez sararıpta soldun.
Bu dünyada sen bizleri yalnız koydun.
Uyan anam uyan sen sonsuz uykudan...

Kabrinin başına tutup bir taş diktik.
Üzerine laleler sümbüller ektik.
Biz ana baba hasretini çok çektik.
Uyan anam uyan sen sonsuz uykudan...

Nur yüzüne bakmaya biz kıyamazdık.
Ne söylesen sözünden hiç çıkamazdık.
Bir dakika anam sensiz olamazdık.
Uyan anam uyan sen sonsuz uykudan...

Yokluğun inan bağrımızı deliyor.
Nur yüzlerin hep rüyamıza giriyor.
Hasretliğin gün geçtikçe çok büyüyor.
Uyan anam uyan sen sonsuz uykudan...

Rabbim kimseyi koymasın hiç anasız.
Kuşlar uçarmı dostlar söylen kanatsız ?
Sensiz bu dünya anam çokta anlamsız.
Uyan anam uyan sen sonsuz uykudan...

Koydun bizi yuvasız bir kuş misali.
Ruhum senle gitti oldum taş misali.
Sensiz temmuzda donarım kış misali.
Uyan anam uyan sen sonsuz uykudan...

TAŞGIN,yavrunda ne yapsın şimdi sensiz ?.
Hasretinle kavrulurum ben çaresiz.
Kendim perişan yaşam desen düzensiz.
Uyan anam uyan sen sonsuz uykudan...

26.12.2013
(Zekeriya Taşgın)